

§ 2. 1. Podstawą opodatkowania przychodów określonych w § 1 ust. 1 pkt 1 do 19 stanowi suma wynagrodzeń otrzymanych w okresie miesiąca.

2. Wysokość kosztów uzyskania wynagrodzeń, o które te koszty zmniejsza się podstawę obliczenia podatku bez potrzeby udowadniania wysokości faktycznie poniesionych kosztów, określa się na:

25% wynagrodzenia otrzymanego przez osoby wymienione w § 1 ust. 1 pkt 9,

15% wynagrodzenia otrzymanego przez osoby wymienione w § 1 ust. 1 pkt 2 i 4,

10% wynagrodzenia otrzymanego przez osoby wymienione w § 1 ust. 1 pkt 12.

3. Do podstawy obliczenia podatku od przychodów wymienionych w § 1 ust. 1 pkt 6 nie wlicza się wartości materiałów pomocniczych dostarczonych przez chałupnika oraz zwrotu kosztów poniesionych przez chałupnika z tytułu transportu, zużytej energii elektrycznej, konserwacji maszyn, urządzeń itp., jeżeli płatnik wypłaca należność z powyższych tytułów w wyodrębnionej pozycji.

4. Podstawę opodatkowania przychodów określonych w § 1 ust. 1 pkt 20 stanowi suma otrzymanego wynagrodzenia, z tym że:

- 1) wynagrodzenia te podlegają opodatkowaniu według 5% stopy podatku bez względu na wysokość wynagrodzenia oraz bez względu na to, czy wynagrodzenie pobierane jest od jednego, czy też od większej liczby płatników,
- 2) przy obliczaniu podatku nie stosuje się przepisów o zniżkach i zwyczajach rodzinnych.

§ 3. Tracą moc:

- 1) § 1, § 2 ust. 1 pkt 1—6 i ust. 2, §§ 4—6, § 8 oraz § 10 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 6 czerwca 1951 r. w sprawie określenia rodzajów przychodów za świadczenia usług jako podlegających opodatkowaniu według przepisów o podatku od wynagrodzeń oraz podlegających opodatkowaniu według przepisów o podatku obrotowym (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-49, poz. 649, z 1952 r. Nr A-28, poz. 412 i z 1956 r. Nr 44, poz. 529),
- 2) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 15 stycznia 1952 r. w sprawie określenia niektórych przychodów podlegających opodatkowaniu według przepisów o podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-14, poz. 170, z 1956 r. Nr 76, poz. 887 i z 1958 r. Nr 5, poz. 22).

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Kole

251

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 9 czerwca 1960 r.

w sprawie ustalenia jednolitych cenników robót akordowych.

Na podstawie § 6 uchwały nr 50a Rady Ministrów z dnia 7 marca 1958 r. w sprawie piac w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych (Monitor Polski Nr 20, poz. 125) oraz na podstawie uchwały nr 70 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 27 lutego 1960 r. w sprawie przeglądu cenników robót akordowych i koordynacji postępowania w zakresie ustalania cen akordowych w budownictwie — w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Energetyki zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się jednolite cenniki robót akordowych na roboty budowlano-montażowe, wymienione w wykazie stanowiącym załącznik do zarządzenia. Cenniki wydane zostały w formie książkowej przez Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych (wydawnictwo „Arkady” Warszawa, czerwiec 1960 r.).

§ 2. Tracą moc obowiązującą dotychczas stosowane branżowe i zakładowe cenniki robót akordowych na roboty w zakresie objętym wykazem podanym w załączniku do zarządzenia.

§ 3. Wprowadzenia jednolitych cenników robót akordowych, określonych w § 1, należy dokonać z zachowaniem zasad zawartych w § 7 ust. 3 i 4 zarządzenia nr 72 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 23 marca 1960 r. w sprawie wprowadzenia cenników akordowych (Dziennik Urzędowy Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych Nr 5, poz. 25).

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1960 r.

Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych:
M. Olewiński

Załącznik do zarządzenia Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 9 czerwca 1960 r. (poz. 251).

WYKAZ JEDNOLITYCH CENNIKÓW ROBÓT AKORDOWYCH, KTÓRE WCHODZĄ W ŻYCIE Z DNIEM 1 LIPCA 1960 R.

1. Budowa elektroenergetycznych linii napowietrznych wysokiego napięcia na słupach drewnianych.
2. Budowa elektroenergetycznych linii napowietrznych wysokiego napięcia na słupach stalowych.
3. Budowa rozdzielni elektroenergetycznych napowietrznych na konstrukcjach wsporczych drewnianych.
4. Budowa rozdzielni elektroenergetycznych napowietrznych na konstrukcjach wsporczych stalowych.
5. Budowa rozdzielni elektroenergetycznych wewnętrznych niskiego i wysokiego napięcia.